Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 51 281 van 18 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***
U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul, waar u heel uw leven in de "Al- Jaza'er"-wijk zou hebben gewoond. U zou samen met uw broers en vader een bakkerij hebben gehad. Op een dag zouden onbekenden naar uw vader hebben gebeld. Zij zeiden dat hij brood verkocht aan de Nationale Garde. Dit zou niet waar zijn geweest, maar omdat enkele politieleden vaste klanten waren in de bakkerij, zouden ze uw familie daarvan hebben verdacht. Uw vader zou zich geïnformeerd hebben bij enkele vrienden, zij zouden uw vader hebben geadviseerd zich niets aan te trekken van deze dreigtelefoontjes. Anderhalve maand na het telefoongesprek zouden onbekenden een dreigbrief hebben achtergelaten in uw huis en in de bakkerij. Ze zouden 50.000 dollar hebben gevraagd in de naam van de terroristische organisatie "Ansar Al-Sunna". Uw vader zou naar de politie zijn gestapt met de dreigbrief. De politie zou uw vader hebben

verteld dat zij niets konden doen om hem te beschermen. Twee maanden na de dreigbrief zou u thuis schoten hebben gehoord. U ging vervolgens naar de bakkerij en zag dat uw vader en broer waren gedood. Ooggetuigen zouden hebben verteld dat drie mannen hen hadden beschoten. U besliste het land te verlaten omdat u vreesde voor deze terroristen en ook omdat u, als Koerd, werd geviseerd. Op 13 november 2009 zou u Mosul hebben verlaten. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute kwam u op 16 december 2009 in België aan. De volgende dag meldde u zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken en diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat u ter staving van uw asielaanvraag een originele identiteitskaart heeft voorgelegd, uitgevaardigd te Mosul op 14 december 2007. U wenst hiermee uw identiteitsgegevens en afkomst uit Mosul aan te tonen. Na verificatie van dit document door de Belgische Federale Politie op 17 mei 2010 blijkt echter dat dit document ***vals*** *is en geenszins een authentiek stuk betreft (zie verificatieverslag dat werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratieve dossier). U heeft aldus de Belgische asielinstanties trachten te misleiden door een vals identiteitsdocument neer te leggen. Niet alleen slaagt u er hierdoor niet in uw persoonsgegevens en plaats van herkomst aan te tonen, bovendien ondermijnt de vastgestelde fraude uw algehele geloofwaardigheid.*

Dient vervolgens te worden vastgesteld dat ook om de hierna volgende redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Mosul in Centraal-Irak. Uit uw verklaringen blijkt dat u wel enige kennis heeft over de stad Mosul, maar dat deze echter totaal ontoereikend is voor iemand die beweert zijn hele leven in deze stad te hebben gewoond. Zo blijkt u onvoldoende en/of foutieve antwoorden te geven op meerdere essentiële kennisvragen over de stad, waar u volgens uw verklaringen bent geboren en 25 jaar zou hebben gewoond. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratieve dossier (blauwe map).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u maar één enkel district rond de stad Mosul kan opnoemen (CGVS, p.8). U verklaarde te weten wat het begrip "district" inhield en gaf Sinjar als voorbeeld (CGVS, p.8). U weet dat er nog andere disctricten zijn maar kan geen andere voorbeelden meer opnoemen. U gevraagd of u al had gehoord van "Tilkaif" en "Hamdaniya", antwoordde u bevestigend maar gaf u verkeerdelijk aan dat dit namen zijn van dorpen (CGVS, p.8). U gewezen op het feit dat het ook districten zijn, blijkt u hierover geen kennis te hebben (CGVS, p.8).

Er werd vervolgens gepeild of u de rivier(en) kende die het uitzicht van de stad Mosul bepalen. Zo heeft u weet van een kleine rivier met vuil water, maar kan de correcte naam van deze rivier niet geven (CGVS, p.9). Wanneer u werd gevraagd naar een andere rivier die doorheen Mosul stroomde, moest u even nadenken vooraleer u de Tigris kon benoemen (CGVS, p.9). Dit is op zich al hoogst opmerkelijk aangezien deze rivier de stad in twee stadshelften (nl. de "linker- en rechterkant" volgens de stroming van de rivier) opdeelt en het zicht van de stad in zeer grote mate bepaalt. Vervolgens stelt u - onterecht - dat uw wijk zich aan de rechterkant van de Tigris bevindt (CGVS, p.9) en dat 'Bab el-Tob', d.i. het oude centrum van de stad en eveneens gekend winkelgebied, zich eveneens aan dezelfde kant van de rivier als uw wijk bevindt (CGVS, p.9). Even later, tijdens hetzelfde gehoor, kwam u hierop terug en beweerde u dat het gekende 'Bab el-Tob' zich aan de linkerkant, dus aan de andere kant van de rivier, bevindt (CGVS, p.9). Dat u plots het tegenovergestelde beweert wijst op een weinig doorleefde kennis van uw stad, wel integendeel.

Er werd u vervolgens gevraagd enkele wijken te noemen rondom uw wijk "al-Jaza'er" te noemen. U noemde drie wijken namelijk "Nuhmaniya", "Abassiya" en "Semal Kia" (CGVS, p.9). De 'Numhmaniya"-wijk bevindt zich inderdaad rond uw wijk. De "Abassiya" en "Semal Kia"-wijken zijn niet bekend maar het CGVS sluit niet uit dat deze bestaan of in de volksmond alsdusdanig worden benoemt. Echter, wat wel opvallend is, is dat u niet spontaan direct aangrenzende wijken zoals het gekende "Tamim" aanhaalt. Van "Tamim" zegt u naderhand dan wel dat u deze naam kent en dat deze wijk in de buurt ligt. U echter gevraagd of u deze wijk ook kon situeren ten opzichte van de wijk "al-Jaza'er", tekent u deze verkeerd en situeert u deze onder uw wijk ipv zijdelings ervan (CGVS, p.9 en zie tekening toegevoegd aan de blauwe map van het administratieve dossier). U vervolgens gevraagd of u eveneens de gekende wijk 'Mansur' kende, weliswaar een wijk zeer ver van uw wijk en aan de andere

kant van de Tigris gelegen, beweert u foutief dat deze zich eveneens vlakbij uw wijk situeert (CGVS, p.9).
Voorts moet ook opgemerkt dat het uitzicht van de stad Mosul niet alleen wordt bepaald door de rivier Tigris maar ook door de verschillende bruggen die de ene oever van de rivier met de andere verbinden. U stelt in dit verband dat de dichtstbijzijnde brug bij uw wijk, de "Qadim"-brug is. U heeft echter geen weet dat deze een éénrichtingsbrug is, daar u vervolgens stelt deze brug te nemen om naar de overkant van de Tigris te gaan en terug te keren (CGVS, p.10). U kunt eveneens de "Hurriya"-brug situeren dichtbij uw wijk, maar stelt verkeerd dat de wijk "Zinjili" in de buurt van deze brug ligt, zij het aan de andere kant van de rivier (CGVS, p.10). U weet evenmin te zeggen welke van deze twee bruggen gedurende zeer lange tijd, uit veiligheidsoverwegingen, was afgesloten voor burgerverkeer (CGVS, p. 10). Aangezien deze brug zich nochtans vrij dicht bij uw wijk bevinden zou u hier zeker en vast van op de hoogte moeten zijn.
U gevraagd of er kerken aanwezig zijn in Mosul, antwoordt u bevestigend. Opvallend is dat u echter geen enkel voorbeeld kunt geven van een kerk, omdat u al die jaren dat u in Mosul woonde nooit een kerk heeft gezien, u zou er echter van hebben gehoord via vrienden die christelijk zijn (CGVS, p.10). Alhoewel u als moslim inderdaad niet geacht wordt naar de kerk te gaan, is een kerk een monument dat op zich al opvalt in het straatbeeld. U geeft vervolgens te kennen dat er een pretpark is in Mosul en dat dit zich situeert in de buurt van de "Ghabat"-bossen (CGVS, p.10). Merkwaardig genoeg kunt u niet zeggen welke wijken u moest passeren of welke route u moest volgen om er vanuit "al-Jaza'er" naartoe te gaan (CGVS, p.10). Dit is merkwaardig aangezien u aangeeft er reeds te zijn geweest (CGVS, p.10). Vervolgens beweert u verkeerdelijk dat de universiteit van Mosul zich in de uw wijk bevindt (CGVS, p.10). U geeft te kennen dat er een treinstation is in Mosul, maar ook dit kunt u niet situeren (CGVS, p.10). U gevraagd naar bekende monumenten of bezienswaardigheden in de stad, kunt u enkel (de moskee van) "Nabi Younis" opgeven (CGVS, p.11). Dit terwijl de stad Mosul een oude historische stad is die kan buigen op verschillende bezienswaardigheden, oude monumenten en gekende moskeeën. In tegenstelling hiermee slaagt u er wel in een hele rits bekende hotels op te sommen (CGVS, p. 11). Dit laatste geeft dan ook de indruk een ingestudeerd karakter te hebben.
Uw verdere verklaringen over de val van Mosul in 2003 laten weinig ruimte om verder geloof te hechten aan uw bewering dat u op dat moment in Mosul verbleef. Zo beweert u verkeerdelijk dat Mosul is gevallen in de zomer van 2003, meerbepaald in augustus (CGVS, p.11). U gevraagd welke troepen de stad zijn binnengevallen, noemt u in eerste instantie enkel de Amerikanen en de Britten om, nadat u werd gevraagd of dit de enige troepen waren, aan te geven dat u ook had gehoord dat eveneens de Koerden binnenvielen (CGVS, p.11). Nochtans werd de stad al in april 2003 ingenomen en hadden de Koerdische strijders ("peshmerga's") een prominente rol in deze gebeurtenis. Zij vielen Mosul zelfs eerst binnen, pas nadien gevolgd door buitenlandse troepen. Dat u als Koerd hier geen weet van zou hebben is volstrekt ongeloofwaardig. U beweert verder dat u veel lijken heeft gezien en gehoord hebt van bombardementen en raketten om daarna dit verhaal serieus af te zwakken en te beweren dat er die dag niet zoveel is gebeurd en dat u zelf niet zoveel hebt gezien. U geeft daarna toe dat u eigenlijk niet weet wat er die dag is gebeurd (CGVS, p.11-12). Dat u, als inwoner van Mosul, geen meer gedetailleerde en doorleefde informatie kunt verschaffen over deze toch wel zeer historische gebeurtenis, die ook beslissend is geweest voor de verdere ontwikkeling van de stad Mosul gedurende de daaropvolgende jaren tot op heden, laat niet toe nog langer geloof te hechten aan uw verblijf aldaar. Dat een dergelijke gebeurtenis u onberoerd zou hebben gelaten en geen enkele indruk op u zou hebben gemaakt is niet geloofwaardig.
Gelet op bovenstaande opmerkingen heeft u slechts een zeer minimale kennis van Mosul en is deze ontoereikend om uw herkomst en uw beweerd verblijf aldaar tot november 2009 aannemelijk te maken. De dingen die u weet geven eerder een ingestudeerde indruk en zijn allerminst doorleefd.
Aangezien uw verblijf in Mosul tot december 2009 niet geloofwaardig is, zijn de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, die zich in deze periode in Mosul hebben afgespeeld, dit evenmin. Beiden zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.
Bovendien stelt u zich zeer onverschillig op ten opzichte van het voorleggen van documenten die uw herkomst en uw asielrelaas kunnen staven. Het enige originele document dat u voorlegt blijkt vals te zijn (zie supra).U legt ook nog kopies neer van een nationaliteitsbewijs maar geen origineel zodat hiervan noch de herkomst noch de authenticiteit kunnen worden nagegaan. Zo beweert u dat u uw nationaliteitsbewijs en rijbewijs bent verloren bij een vriend in Antwerpen en dat u deze nog in zijn huis moet kunnen terugvinden (CGVS, p.4). U heeft echter niet eens de moeite genomen om deze nog terug te vinden (CGVS, p.4), dit terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken al werd gewezen op het belang van originele documenten en u hiervan later zelf het belang onderstreept (CGVS, p.14).

Vervolgens geeft u te kennen te beschikken over een dreigbrief en over de overlijdensaktes van uw vader en broer en deze zo snel mogelijk trachten voor te leggen (CGVS, p.14). U vervolgens gevraagd waar deze documenten zich nu bevinden, beweert u dat deze werden opgestuurd naar een vriend van u in Antwerpen, overigens dezelfde vriend waar zich eveneens uw nationaliteitsbewijs en rijbewijs bevinden (CGVS, p.15), en dat deze waarschijnlijk de documenten heeft ontvangen maar omdat u hem geen geld had geleend om zijn gokverslaving te kunnen bestendigen, deze u waarschijnlijk om geld zal vragen vooraleer hij u die documenten zal willen geven (CGVS, p.15). Overigens heeft u niet gevraagd aan uw familieleden of zij nog zouden beschikken over kopieën van deze, voor u zeer belangrijke (CGVS, p.15) documenten (CGVS, p.14). Er kunnen zich vragen worden gesteld bij de door u geschetste gang van zaken. Er werd u door het CGVS drie weken de tijd gegeven om nog documenten voor te leggen, dat gaf u nog enige marge om contact op te nemen met uw vriend in Antwerpen of met uw familie. U heeft echter geen documenten meer overgemaakt.
Tot slot, het CGVS betwist geenszins uw Iraakse nationaliteit maar uit wat voorafgaat kan gezien het ongeloofwaardige karakter van uw afkomst uit Mosul en uw verblijf in Mosul tot december 2009 bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. 1, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers zoals boven vastgesteld blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw afkomst uit Mosul, noch dat u hier aanwezig zou zijn geweest op het ogenblik van de val van het Baathregime en de periode daarna. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van uw juiste regio van herkomst, van uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen, van uw eventueel verblijf in andere landen en van eventuele verblijfsalternatieven in Irak of daarbuiten waarover u mogelijks kan beschikken.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".*
Hij wijst erop dat geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen het verhoor, afgenomen door verweerder en het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).
Verzoeker is verbaasd dat zijn identiteitskaart vals werd bevonden. Hij zou dit graag weerleggen doch kan zijn overige originele documenten, namelijk zijn nationaliteitsbewijs en rijbewijs, niet bekomen. Deze bevinden zich bij een 'vriend' in Antwerpen en deze zegt de ene maal dat hij ze niet heeft en vraagt de andere maal geld. Verzoeker heeft getracht een kopie te verkrijgen vanuit Irak maar is hierin niet geslaagd. Hij had niet de intentie fraude te plegen en heeft zijn ware identiteit kenbaar gemaakt.
Verzoeker citeert artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en toetst zijn situatie en het door hem aangehaalde feitenrelaas aan de criteria zoals vastgelegd in dit artikel, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State, rechtsleer van D. Vanheule en het *"Handbook on procedures and Criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating tot the Status of Refugees"* van UNHCR.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, Richtlijn 2004/83/EG en de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".*
Hij geeft toe dat hij niet veel kennis heeft over de stad Mosul. Hij heeft zijn geboortestad niet verkend en er eenvoudig geleefd als bakkersjongen. Zijn dagelijkse traject liep van zijn huis naar de bakkerij. Verzoeker is niet of weinig geschoold, kent niets over geografie of geschiedenis en kan de districten en wijken niet benoemen met de officiële namen. Hij is zich bewust van de vele belangrijke monumenten en bezienswaardigheden in Mosul. Dat een kerk een belangrijk monument is betwist hij niet maar hij heeft geen kennis van namen van kerken. Deze worden niet gebruikt door eenvoudige moslims. Verzoeker volhardt dat hij van Mosul is. Hem terugsturen is gelet op de algemene veiligheidssituatie in Mosul en de provincie Ninawa niet verantwoord, ter staving waarvan hij een *Subject Related Briefing "Irak"* van 24 maart 2010 bij het verzoekschrift voegt.

2.2.1. Verzoekers twee middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert in het geheel niet welke bepaling van Richtlijn 2004/83/EG *in casu* geschonden zou zijn en duidt evenmin op welke wijze dit zou zijn gebeurd, zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in dit kader bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De commissaris-generaal motiveert op grond van de stukken van het dossier met recht dat de door verzoeker ter staving van zijn voorgehouden identiteit en afkomst neergelegde originele identiteitskaart, na verificatie door de Federale Politie, geenszins een authentiek stuk betreft. Verzoeker brengt geen elementen bij die ook maar enigszins afbreuk zouden kunnen doen aan deze vaststelling. Zijn bewering dat hij niet de intentie had om fraude te plegen is niet dienstig. Het is evident dat de asielzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. Dat verzoeker zich ter adstructie van zijn asielaanvraag bedient van een niet-authentieke identiteitskaart werpt een smet op zijn algehele geloofwaardigheid.

Het voorgaande klemt nog des te meer daar verzoeker voor het overige geen originele documenten bijbrengt om zijn herkomst en asielrelaas te staven. Hij bracht een kopie bij van een nationaliteitsbewijs doch hieraan kan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde worden toegekend. Verzoeker biedt voor dit gebrek aan documenten geen afdoende verklaring. Hij gaf ten aanzien van de DVZ te kennen dat zijn identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs in het opvangcentrum waren (administratief dossier, stuk 12, nr.21). Tevens werd hem toen reeds uitdrukkelijk erop gewezen dat hij documenten moest voorleggen ter staving van zijn identiteit, herkomst en de aangehaalde feiten, alsmede dat hij zo mogelijk de originelen moest voorleggen en al het mogelijke moest doen om stukken te bekomen (administratief dossier, stuk 11, p.1). Bij het CGVS verklaarde hij dat zijn nationaliteitsbewijs en rijbewijs verloren zouden zijn gegaan. Hij gaf aan dat hij het verlies niet diende aan te geven omdat zij in het huis van zijn vriend waren en hij ze zou terugvinden. Verzoeker gaf toe dat hij zelfs nog niet de moeite had gedaan om zijn documenten terug te vinden en uitte het loutere vermoeden dat zijn vriend deze achterhield. Hij zou niet eens hebben gevraagd of zijn familie in Irak hiervan kopieën nam. Verder

gaf hij aan te vrezen zijn documenten niet meer te zullen terugvinden en dat, indien zijn vriend geld zou vragen, hij klacht zou indienen bij de politie (administratief dossier, stuk 5, p.4-5; 14-15). Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij zelfs niet de minste poging heeft gedaan om zijn documenten voor het gehoor bij het CGVS te bekomen. Dergelijke onverschillige houding ten opzichte van zijn persoonlijke documenten doet afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. Voorts werd hem door de interviewer drie weken de tijd verstrekt om de stukken in kwestie bij te brengen (ibid., p.19), doch heeft hij geen documenten meer overgemaakt. Ook in het kader van onderhavig beroep brengt hij de kwestieuze stukken niet bij. Verzoeker beperkt zich tot het opwerpen van de blote bewering dat hij door zijn vriend in de onmogelijkheid zou zijn ze te bekomen, doch hij toont niet aan ook maar enige inspanning te hebben gedaan zijn documenten te verkrijgen.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier waar deze stelt dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoonde betreffende (i) de districten rond de stad Mosul (ii) de rivieren die het uitzicht van de stad bepalen (iii) de ligging van zijn wijk ten opzichte van de Tigris (iv) de ligging van 'Bab el-Tob', het oude centrum en tevens gekende winkelgebied (v) de wijken rondom zijn wijk (vi) de wijken 'Tamim' en 'Mansur' (vii) de bruggen over de rivier die het dichtst bij zijn wijk zijn gelegen (viii) de kerken die aanwezig zijn in Mosul (ix) de route naar het pretpark, en dit ondanks dat hij verklaarde daar reeds te zijn geweest (x) de universiteit van Mosul (xi) het treinstation van Mosul (xii) bekende monumenten en bezienswaardigheden in Mosul (xiii) de val van Mosul in 2003. Verzoeker betwist de voorgaande pertinente en terechte vaststellingen niet, doch tracht deze te vergoelijken door te verwijzen naar het feit dat hij laaggeschoold is en dat hij een eenvoudige bakkersjongen is wiens dagelijks traject van zijn huis naar de bakkerij liep. Verweerder repliceert in dit kader echter met reden dat ook van een persoon met een geringe opleiding redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze kan antwoorden op een aantal eenvoudige en elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Dat verzoeker slechts een beperkte opleiding genoot kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Aangaande zijn verklaring betreffende zijn dagelijkse traject wordt verweerder bijgetreden dat uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker zelf aangaf naar Tilkaif en naar het pretpark te zijn geweest. Hoe dan ook kan van iemand die beweert te zijn geboren en getogen in Mosul en gedurende ongeveer vijfentwintig jaren in deze stad te hebben bewoond, redelijkerwijze worden verwacht dat hij een meer gedegen kennis vertoont betreffende de hoger aangehaalde eenvoudige en elementaire kennisvragen over deze stad. De vastgestelde frappante lacunes in verzoekers kennis zijn afdoende om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst van Mosul.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende afkomst van Mosul in Centraal-Irak, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden. Derhalve is zijn toetsing van deze problemen aan de criteria zoals bepaald in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *in casu* niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Reeds hoger werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende afkomst van Mosul, noch aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden (zie sub 2.2.4.). Derhalve toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen.

2.2.6. De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van verzoekers asielmotieven bevat de beslissing gedetailleerde, pertinente en terechte

overwegingen die haar afdoende motiveren. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.7. Verzoekers eerste en tweede middel zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN W. MULS